

Hážovský zpravodaj

Tohle číslo Hážovského zpravodaje, pojmem trochu jinak, než tomu bylo v minulých letech. Články, které zde pravidelně dáváme se hodně opakují rok co rok. Jde především o články z pravidelných akcí, jako je Stavění máje, Kácení máje, Sečení hážovských kotárů, Hážovský žebříňák, Michalská pouť a mnoho dalšího. Články k těmto akcím psát nebudeme, ale určitě o ně zcela neprijdete. Uděláme je jen malinko jinak a to formou fotoreportáže. A aby to bylo pestřejší, můžete hádat, která fotka je z které akce. A kdyby si náhodou někdo nevěděl rady, tak rozluštění samozřejmě najdete na dalších stránkách. Nemějte ale obavy, že nebude co ke čtení. Uvedeme zde články, které nebývají tak časté, a z kterých se dozvíte zase něco z historie i současnosti. To by pro rychlý úvod mohlo být vše, a tak mi nezbyvá nic jiného než vám popřát příjemné začtení se do těchto pár stránek.

Petr Chuděj

Jak to žilo v Házovicích

Tříkrálová sbírka v Házovicích

Sobota 10. ledna 2026 byla v Házovicích v duchu Tříkrálovém. Koledníci navštívili domácnosti Hážovjanů a ti měli možnost přispět do kasiček částkou na Charitu. Celkem se v Házovicích vybralo 26 200 Kč. Všem kdo přispěli děkujeme za Vaši štědrost.

Pavlaína Jakšíková

Podzimní a předvánoční čas na návsi

Uspávání broučků

Říjen je měsíc kdy už začíná být brzy tma a proto je potřeba aby Házovské děti uložily broučky do postýlek k zimnímu spánku a k tomu si na cestu posvítily lampióny a shlédly pohádku, která se pro ně Návsi promítala.

Mikuláš, andělé a čerti přišli za dětmi

Podvečer v pátek 5.12. roku 2025 patřil na Házovské Návsi dětem, které čekaly na chvíli, kdy dorazí Mikuláš, andělé a čerti. Každý měl připravenou básničku nebo písničku pro Mikuláše a ten je obdaroval drobným dárkem. Také nechybělo občerstvení v podobě punče a svařáku, které připravily místní hasičky.

Betlém, koledy, punč a svařák – to už budou asi vánoce!

Advent jsme si v Házovicích zpříjemnili již 3. ročníkem zpívání koled a mini dílničkou pro děti, které tvořily krásné vánoční ozdoby pod vedením Zuzky Šteklové, zatímco jejich rodiče a prarodiče zpívali koledy a popíjeli

svařák. Akce se opět velmi vydařila a děkujeme všem muzikantům a zpěvákům za krásný doprovod. Byli jste skvělí.

Pavlaína Jakšíková

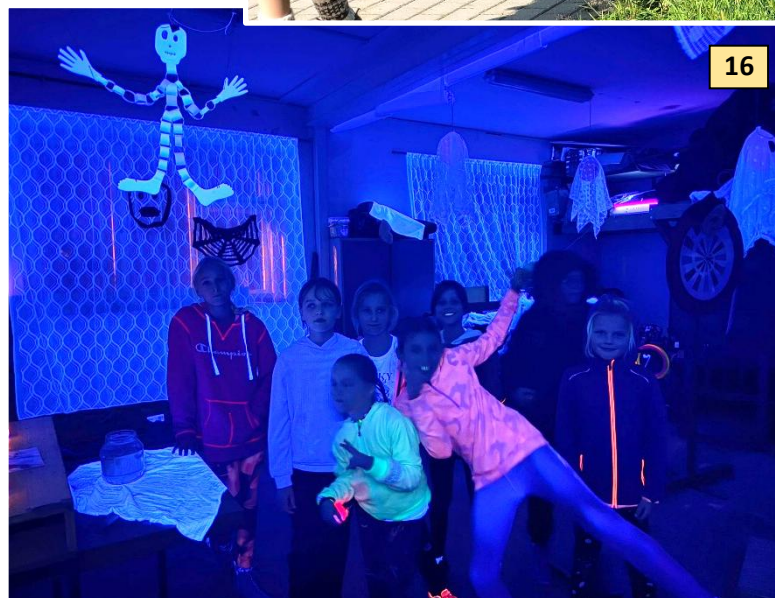

Fotoreportáž

Popis k jednotlivým fotografiím naleznete na poslední straně.

Něco málo z hasičského života

Výroční valná hromada a výsledky voleb do vedení SDH Házovice

hasičů Házovic. Jako každý rok se této valné hromady účastní samotní hasiči a představitelé Házovských hasičů, zástupci okolních sborů a v neposlední řadě i zástupce z města - starosta Rožnova pod Radhoštěm pan Ing. Jan Kučera. Nedílnou součástí takové valné hromady je bilancování za uplynulý rok. Hlavní zprávu o dění v Házovicích, které spadalo pod záštitu Házovských hasičů přečetl dosavadní starosta sboru Ing. Zdeněk Kulišťák. Díky jeho zprávě jsme si mohli připomenout kolik akcí opravdu v Házovicích proběhlo. A můžu říci, že když to slyší člověk takto pohromadě, tak se až diví jak to ti Házovjané mohou zvládnout. Po zprávě o dění v naší části Rožnova přišly na řadu i další zprávy. Mezi nimi byla i nemalá zpráva o úspěších našich dětí v požárnímu sportu. A když jsem to tak poslouchal, můžu s klidným svědomím říci, že dětem se daří rok od roku víc. Můžou být na sebe obzvláště pyšní. A ne jen oni, ale i jejich rodiče, kteří je v tomto sportu podporují, a hlavně na ně mohou být pyšní i jejich trenéři, kterým se touto formou dostává odměna za velké úsilí při přípravě dětí na závody. Ono to totiž není jen o tom, ty děti něco naučit, ale také je patřičným způsobem zaujmout, aby je to bavilo. Také nesmím zapomenout i na úspěchy našich mladých mužů, kteří se rozhodli do požárního sportu vrhnout po hlavě a tak ukázat širokému okolí, že i v tak malé části města umí lidi zabojovat. Po těchto zprávách ještě zaznělo několik finančních částek jak umí hasiči hospodařit a další plány na další období.

Na jedno ovšem nesmím zapomenout. Tato valná hromada se malinko lišila od předchozích let. Přišel totiž konec volebního období a v takovém případě se volí noví představitelé našeho sboru. Volební období u hasičů je pětileté. Minulé ovšem bylo výjimečné, kdy volební období trvalo 6 let. V těchto volbách se volí starosta sboru, jeho náměstci, velitel sboru, hospodář, revizor a složení celého výkonného výboru sboru. Ve všech těchto funkcích je možné kandidovat opakovaně a není stanovena maximální délka funkčního období. V našem sboru se letos rozhodovalo hlavně o starostovi sboru. Tuto funkci zaujímal celých 11 let Zdeněk Kulišťák. Ten se ovšem rozhodl, že nechce na další období kandidovat a tak se hledal kandidát nový.

Nyní bych vás tedy rád seznámil s novým výkonným výborem sboru, který má 21 členů a jednoho revizora, který dohlíží na správný chod a hospodaření sboru. Novým starostou sboru se stal Petr Chuděj, 1. náměstkem Zdeněk Kulišťák, 2. náměstkem Pavel Šustek, velitelem zůstává Marek Dravecký, hospodářem se stal Marek Fojtásek a revizorem Petr Kulišťák. Další členové výboru jsou Ondřej Adamec, Oldřich Adamec, Pavel Bolek, František Děcký, Jana Dravecká, Josef Halamík, Pavlína Jakšíková, Ondřej Matůš, Josef Mikunda, Robert Mikunda, Marek Parma, Vlastimil Slovák, Michal Vašek, Richard Vašek, Petr Vlček a Jaroslav Vokáč.

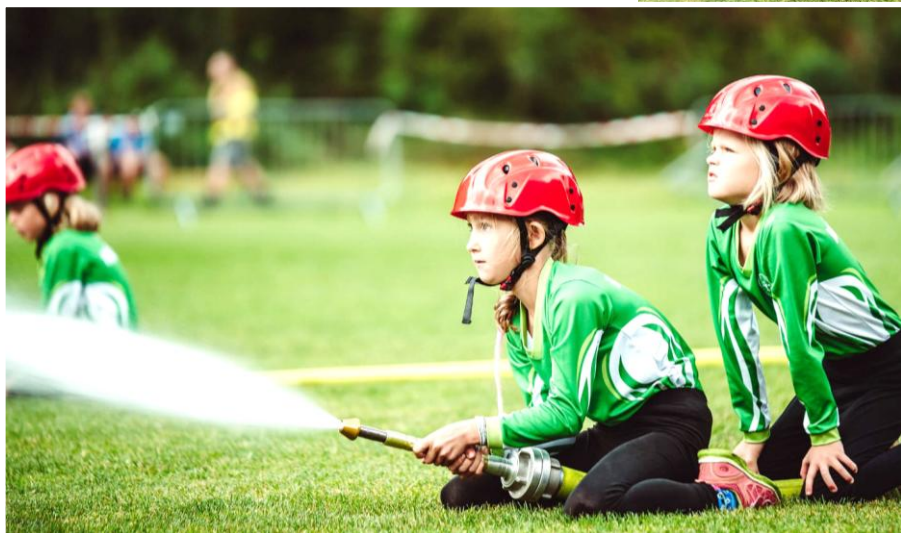
Chtěl bych tomuto staronovému výboru popřát hodně štěstí a sil do další pětiletky a jejich rodinám přeji hodně porozumění, protože všichni tyto funkce vykonávají ve svém volném čase a bez nároku na nějakou odměnu. Jedinou odměnou jsou spokojené tváře občanů, pro které pořádají všechny akce v našich Házovicích.

Petr Chuděj

Sportovní sezóna dětských družstev SDH Házovice v roce 2025

Začal bych především u našich mladých hasičů, pro které již tradičně odstartovala sezóna zimní

přípravou v hale na hotelu Energetic. Tento náročný zimní trénink dětí následně zúročily na halové soutěži v Havířově, kde naše dvě družstva — mladších a starších žáků — obstála v silné konkurenci týmů z celé České republiky, ale také ze Slovenska či Polska, a vybojovala velmi pěkná umístění.

V prvních měsících roku 2025 jsme se rovněž zúčastnili dvou soutěží, a to ve Velkých Karlovicích a požárního dvojboje ve Vítonicích. Právě z této soutěže si obě naše družstva, mladší i starší, odvezla krásná třetí místa. S příchodem jara jsme se postupně začali připravovat na hlavní, letní část sezóny. V červnu se naplno rozběhla Vsetínská liga mladých hasičů, v jejímž rámci jsme se zúčastnili šesti soutěží — konkrétně v Lešné, Hovězí,

Kunovicích, Růžďce, Veselé a na Horní Bečvě. V této velmi silné konkurenci a vysoké kvalitě družstev v našem okrese se naši rozhodně neztratili. Naopak, soutěž od soutěže se jejich výkony zlepšovaly a přinášely stále lepší umístění. Největším úspěchem bylo 4. místo starších žáků v Růžďce.

U dětí nesmíme opomenout ani na jednotlivce. Mezi nimi vynikla především Amálie Matušová, která dokázala

vyhrát dva ze tří závodů ligy TFA, což ji s přehledem zajistilo celkové první místo v této soutěži. Amálka se navíc zúčastnila i několika závodů na 60 metrů s překážkami, kde se dvakrát umístila na velmi pěkném 6. místě. Více se ale o Amálce dozvíte v samostatném článku.

Jde vidět, že děti, jejich vedoucí a trenéři v roce 2025 opravdu nezaháleli. Věřím, že stejně dobré, ale i lepší výsledky můžeme očekávat i v této sezóně a proto jim popřejme hodně štěstí a nadšení do hasičiny.

Ondra Adamec

Muži SDH Hážovice a jejich úspěchy

V loňském roce naše družstvo mužů navázalo na předchozí tzv. startovací sezónu a tu loňskou vzalo opravdu poctivě. Vše začalo rozjetím jednoho, dá se říct pro náš sbor historického milníku, a to stavbou nové mašiny.

Na jaře nám tedy nezbylo nic jiného než oprášit naši zásahovou 1,2ku a odjezdit s ní větší polovinu sezóny. Ta začala už v dubnu soutěží o Valašský pohár ve Vsetíně, dále následovala Obvodová soutěž ve Vidči, kde zazářilo především naše družstvo mužů nad 35 let s krásným třetím místem.

Jako muži jsme následně tak nějak proplouvali první polovinou roku z již zmíněnou 1,2 v konkurenci nadupaných mašin.

Přišly pády, úrazy, nezmary, depky, ale ani to nás jako tým nezastavilo a s láskou k tomuto sportu jsme běhali dál. Obrat přišel pár dní před soutěží v Rožnovském parku, kdy nás Marek Parma překvapil první verzí naší nové mašiny, která bude sloužit především dětem. Po jednom tréninku jsme ji i my jako muži šli vyzkoušet na již zmiňovaný závod v Rožnovském parku, kde sílu naší nové mašiny, díky nezapojenému spoji na bécách, pocítili především diváci v podobě ledové sprchy, která, jak se traduje, dopadala až na druhou stranu jezírka.

Poučení z předchozích nezdarů jsme tak poté už v klidnějším stylu doběhali zbytek roku, kdy jsme po dlouhé době okusili, jaké je to zase stahovat výsledné časy směrem dolů, k těm vysněným cílům.

Loňská sezóna tak byla pro družstvo mužů SDH Házovice jednou z neaktivnějších v naší historii. S maximálním nasazením jsme absolvovali kompletní seriál Valašské hasičské ligy (VHL), který čítá 11 soutěží po celém Valašsku. K tomu jsme se navíc zúčastnili dalších 10 hasičských závodů na přiči dvěma kraji a čtyřmi okresy. Dohromady tak mluvíme o 21 soutěžích na nichž bylo jméno Házovic slyšet opravdu výrazně.

Jde vidět, že družstvo mužů nezahálelo stejně jako družstva dětí. A ze zákulisí již víme, že na muže čeká ještě lepší mašina, než s kterou končili sezónu 2025. Uvidíme, co je tedy potká a jak se jim bude dařit v roce 2026 – určitě se máme na co těšit.

Ondra Adamec

Křížem krázem jižní Moravou

Ani muži nad 35 let přes rok nezahálají. Ti se sice účastní pouze jedné hasičské soutěže za rok, ale na své kondičce pracují neustále. V zimě jsou to lyže a v létě především cyklistika. V loňském roce, stejně jako v předchozích letech, vyjeli tito chlapi na třídní cyklistický pobyt na jižní Moravu. Konkrétně se na kolech pohybovali v okolí Hlohovce, který leží mezi Lednicí a Valticemi. Spousta lidí si řekne: „No jo, jižní Morava na kolech. To znám. To je samý sklípek a kolo leží na ubytování.“ Já vás můžu ale ujistit, že i když má tato výprava věkový průměr velmi blízký padesátce, tak to nejsou určitě 20 kilometrové vyjížďky. Během těchto tří dnů odjezdí chlapi přibližně 150 km a z toho si dávají nejvíce do těla v sobotu (2. den), kdy se pohybují okolo 70 km. Během těch let, už to tam mají prý sježděno křížem krázem a tak prý letos plánují destinaci o několik kilometrů jinde, aby prý taky poznali další krásy české země. Ale kdyby chtěl někdo tip na cyklovýlet, tak určitě vám poradí, kudy se máte vydat.

Petr Chuděj

Amálka bojuje i v soutěžích pro jednotlivce

V loňském roce jsme se s Amálkou Matušovou rozhodly vyzkoušet novou hasičskou disciplínu TFA. Shodou okolností šlo také o první ročník Zlínské ligy TFA, která se skládala ze tří závodů.

Do Velkých Karlovic jsme jely především s tím, že si tuto náročnou disciplínu jen vyzkoušíme. Řekly jsme si, že pokud to Amálku bude bavit a zvládne ji, absolvujeme celou ligu a získáme lepší představu o tom, jak závody probíhají. Zároveň jsme už tehdy uvažovaly, že bychom v dalším ročníku zapojily i další děti z našeho sboru.

A hned první závod nám ukázal, že to byl správný krok. Amálce se totiž podařilo ve Velkých Karlovicích při své premiéře zvítězit.

Druhý závod se konal v Zubří. Už jsme věděly, do čeho jdeme, a tak jsme se na něj svědomitě připravovaly. I když je každá trať jiná a přináší nové výzvy, příprava se vyplatila – Amálka znovu vybojovala první místo.

Do třetího závodu v Kašavě jsme jely jako průběžné vedoucí závodnice. Možná právě to se nám stalo trochu osudným. Tentokrát se Amálce tolik nedařilo a skončila na 5. místě. Samo o sobě je to krásné umístění, ale když pomyslíte na celkové vítězství v lize, přichází i nervozita a někdy i slzičky. Nakonec to však stačilo – Amálka celou Zlínskou ligu TFA vyhrála s náskokem dvou bodů na druhé místo.

Jako matka i trenérka jsem na ni nesmírně hrdá.

V letošní sezóně Amálka postoupila do starší kategorie, kde ji čeká větší konkurence. Věřím ale, že se ani tady neztratí a bude se držet na předních příčkách, i když to třeba pokaždé nebudou stupně vítězů.

Velkou radostí pro nás také je, že se k nám přidají další děti ze sboru. Amálka tak na závodech nebude sama a holky se budou moci navzájem podporovat a povzbuzovat. Držte nám palce – v dalším zpravodaji se rády podělíme o to, jak se nám dařilo.

maminka Amálky - Katka

Z historie spjaté s Hážovicemi

Z Hážovic až na konec světa

Je sobota 31. července 2010 a Drahomír Strnadel, starosta Trojanovic, přebírá od Grace Morrow amulet, který její rodina uchovávala po celé čtyři generace. Amulet, který si sebou před asi 135 lety odvezla právě z Trojanovic její prababička Anna Veronika Hulenová, když opouštěla své rodné Trojanovice a vydala se se svým manželem Sebastianem Hulenou a novorozeným synkem za lepším životem do nového světa – na Nový Zéland. Amulet, který se po těchto 135 letech vrátil symbolicky zpět, aby vyprávěl příběh jeho držitelů, rodiny Hulenových. Ještě dříve, než tak učiníme také my, je potřeba osvětlit novodobou zvědavost současníků k rozkládání vztahových poměrů rodu Hulenů nejen doma na Novém Zélandu, ale také ve své původní domovině.

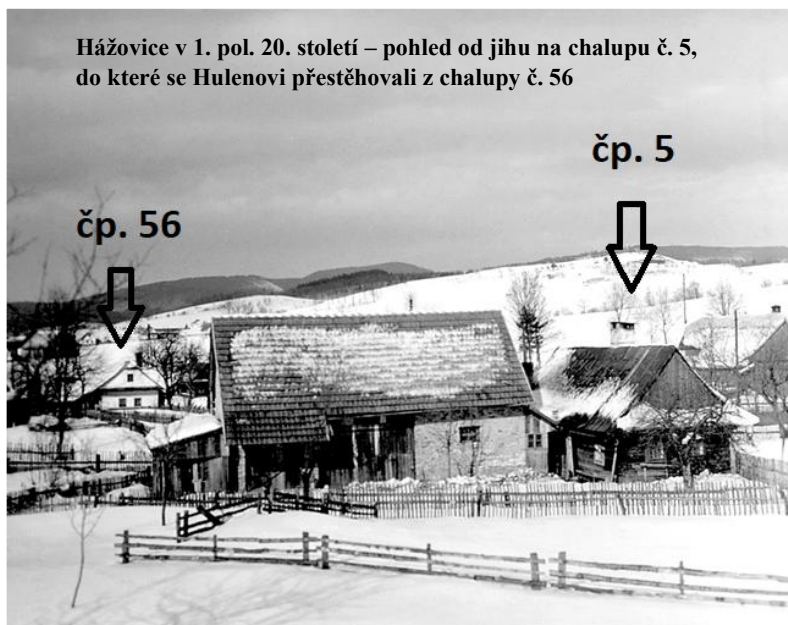
Rozvoj digitalizace a počítačových sítí zapříčinil již na konci 20. století snadnou dostupnost informací a tento trend zasáhl všechny oblasti našich životů. Jedním z vědních oborů, který zveřejněním dat doslova vystřelil nebývalý zájem lidské populace o nové vědění, byla genealogie neboli rodopis. A právě u rodin, které se přistěhovaly na opačný konec světa, je zcela pochopitelné, že se chtějí dozvědět něco o svých předcích, a to nejen ve své nové domovině. A novozélandská rodina Hulenových původem z Moravy šla za svým cílem vytrvale a úporně. Zpracovala informace z dostupných archivních materiálů Nového Zélandu, které jsou mimochodem velmi podrobné a mají vysokou vypovídající hodnotu, a dohledala prakticky vše od vyplutí lodi z Evropy až do současnosti. V evropských přístavech však stopa skončila, a tak nezbyvalo nic jiného než nahodit udičku do evropského potažmo moravského genealogického prostředí. A rybička se chytila. A tak netrvalo dlouho, a v létě 2007 přijela z Nového Zélandu Grace Morrow se svým manželem Douglasem do Trojanovic, kde v doprovodu Martina Pytra z Mořkova, jež pro ně zpracoval rodokmen, si prohlédli rodnou chalupu prababičky Anny. A nejen to. Byla zjištěna spřízněnost s rodem Strnadlů z Trojanovic. A tak podruhé navštívila Grace Morrow se svým manželem Douglasem a vzdálenou sestřenicí Rosalinde de Latour s manželem Richardem, Trojanovice ještě v červenci 2010 na tradičním setkání rodu Strnadlů. Pro Grace Morrow a celé příbuzenstvo rodiny Hulenů bohužel zůstal neznámý původ pradědečka Sebastiana Hulený, který, jak již asi tušíte, pocházel z Hážovic. První připomínka rodu Hulenů je zaznamenána již v „Rejstrech diediny Haziowitz“ z roku 1647, tedy v období končící třicetileté války, kdy se mezi soupisem chalupníků připomíná Jura Hulena. Vzhledem ke skromným katastrálním záznamům a absenci jakýchkoli mapových podkladů nelze polohu chalupy z tohoto období určit, nicméně již za 100 let s určitostí obývali Hulenovi chalupu na dolním konci Hážovic, která byla v archivních materiálech uváděna jako chalupa o dvou bytech. Chalupě bylo nejprve přiděleno popisné číslo 16 a posléze okolo roku 1820 popisné číslo 53. To už chalupu obýval Josef Hulena s manželkou Alžbětou a šesti dětmi. Děti však záhy osiřely a chalupu převzal druhý nejstarší devatenáctiletý syn František, který se musel postarat nejen o své nezletilé sourozence, šestnáctiletého Sebastiana, třináctiletou Marii a desetiletého Michala, ale také o svoji vlastní rodinu. Po Františkovi Hulenovi se stal v roce 1857 vlastníkem chalupy čp. 53 Eugen hrabě Kinský a z Františka Hulený a jeho rodiny se rázem stali nájemníci, a to pravděpodobně z důvodu zadluženosti způsobené dlouhodobým nesplácením finančních závazků. Smutné na tomto je skutečnost, že jedním z věřitelů byla také Františkova mladší sestra Marie, kterou měl František vyplatit a která po dosažení zletilosti prodala svoji nesplacenou pohledávku vrchnostenskému sirotčímu úřadu. A ten se, stejně jako dnešní finanční ústavy, se svými dlužníky moc nepáral. Mimochodem skupování zadlužených chalup šlechtou bylo velmi časté a bylo zárukou nejen umocnění vzniklých dlužných částek a uspokojení dlužníků, ale také k udržení sociálního a ekonomického vlivu šlechty, který byl po revolučním roku 1848 značně otřesen. František Hulena zemřel na čp. 53 v roce 1779, zanedlouho chalupa vyhořela, a zbývající část rodiny odešla, především do Tylovic. A tím končí po nejméně 230 letech rodinná saga Hulenů v Hážovicích. Chalupa čp. 53, již obnovena nebyla a pozemky, na kterých stála, zakoupil v roce 1881 Josef Bolek. V rodině Bolků zůstala nemovitost až doteď, a tak dnes připomíná chalupu čp. 53 „Na Hulenově“ pouze vzrostlá lípa, pod kterou je studánka, a kolem ní se prohánějí ovečky.

Nezvyklé jméno Sebastian se v Hážovicích vyskytlo snad poprvé a do rodového rejstříku Hulenů se dostalo pravděpodobně díky Sebastianu Michnovi z Tylovic, dědečkovi výše uvedených dítek ze strany matky Alžběty. V Hážovicích se do tohoto rodu narodili a krátkou část svého života zde také žili Sebastianové dva, oba tak trochu s toulavými botami. Vraťme se tedy v čase kousek zpět asi do roku 1835 za prvním již výše zmíněným Sebastianem Hulenou, synem Josefa a Alžběty. Ten se oženil v roce 1835 s Annou, vdovou po Josefu Fmkovi z čp. 10 (dnes čp. 2060 rodinný dům Románkových), a tímto vyženil selskou usedlost. Anna však

Pohled z chodníku u čp. 2130 na lípu, která označuje přibližnou polohu bývalé chalupy čp. 53

Hážovice v 1. pol. 20. století – pohled od jihu na chalupu č. 5, do které se Hulenovi přestěhovali z chalupy č. 56

za čtyři roky umírá a Sebastian se oženil s Annou Majerovou z Rožnova. S celou svou rodinou se Sebastian Hulena odstěhoval do Holešova, kde vykonával ve vrchnostenských službách funkci vodního správce (tzv. Wasserleiter). V Holešově v roce 1856 umírá a celá rodina se vrátila zpět do Hážovic na čp. 10. Františka, dcera zemřelého Sebastiana Hulený, se později provdala za kovářského mistra Jana Klimka z Dolní Bečvy, aby se v Hážovicích po roce 1890 nakonec usadil a založil rodinu jeho bratr František, který zde rovněž provozoval kovářské řemeslo. Ale to už je jiný příběh. Takže zpět k rodině Hulenů a do hlavní dějové linie našeho vyprávění. Nejmladší syn Josefa a Alžběty a zároveň bratr Sebastiana byl Michal, který se v roce 1848 oženil s Marií, dcerou Veroniky Žákové z Hážovic čp. 16 (dnes čp. 2066 rodinný dům Vičanových u zvonice). Nedlouho po svatbě se přestěhoval do chalupy čp. 56 (dnes čp. 2106 rodinný dům paní Stašové), kde se v dne 3. listopadu 1851 narodil v pořadí jako páté dítě syn Sebastián. Okolo roku 1855 se rodina přestěhovala do chalupy čp. 5 (dnes čp. 2055 rodinný dům Kulišťákových),

jednalo se pravděpodobně o směnu obydlí s rodinou Jana Forajty, který se naopak přestěhoval z čp. 5 na čp. 56. Hned po roce v novém bydlíšti umírá Sebastianovi v šesti letech matka Veronika a otec Michal se o rok později oženil s Barborou Plandorovou z Tylovic. Ale také on v roce 1866 umírá a vdova Barbora se provdala za výše zmíněného Jana Forajtu, rovněž vdovce, a přestěhovala se paradoxně zpět na čp. 56. Vlastníkem usedlosti čp. 5 se stal nezletilý Sebastian, který zde žil se svým jediným přeživším sourozencem, starší a již plnoletou sestrou Anežkou.

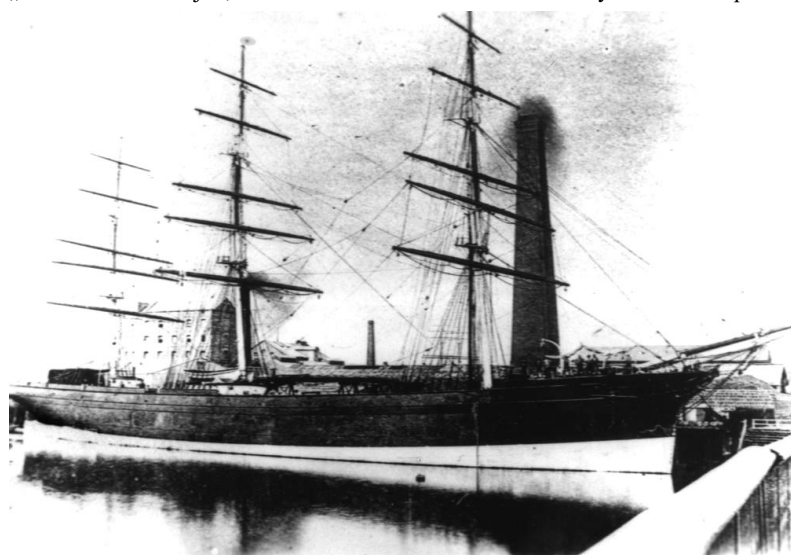
Až do roku 1870 žil neplnoletý Sebastian v Házovicích, přičemž se živil především tkalcovstvím. Tato profese se u rodu Hulenů vyskytovala velmi často již po mnoho generací, takže ji lze pokládat za jeden z hlavních prostředků obživy celé rodiny. Je asi nedohledatelné, do jaké míry byl v profesi tkalce Sebastian Hulena úspěšný, nicméně již jako téměř zletilý (zletilost byla dosažena až po dovršení 24 roku) už bydlel až do osudového roku 1874 ve Frenštátu a živil se tkalcovstvím. Pravděpodobně až zde si našel svoji životní partnerku Annu Mladěnkovou z Trojanovic, dceru pasekáře Františka Mladěnký. A to už

přichází hektický přelomový rok 1874, kdy se Anně Mladěnkové a Sebastianovi Hulenovi narodil dne 29. června nemanželský syn Alois Petr. Následně dne 24. září Sebastian utíná poslední pojítko mezi ním a rodnou obcí, kdy sepisuje smlouvu o prodeji chalupy čp. 5 v Házovicích ve prospěch svého švagra Josefa Pavláta z Tylovic. O dva dny později byl Sebastianovi vydán Okresním hejmanstvím ve Valašském Meziříčí pas s cílovou destinací „Amerika“. Poté se ještě 6. října oženil v Trojanovicích s Annou Mladěnkovou, aby se následně se svým novorozeným synkem vydali všichni společně v listopadu 1874 na dalekou cestu za novým životem. O první etapě cesty končící v Hamburku není nic konkrétnějšího známo, dá se však předpokládat, že pro dopravu byla stěžejní železniční doprava s nástupem ve Studénce. Zda rodina Hulenova došla do Hamburku po železnici, lodní přepravou po řece Labe či jiným způsobem, se neví. Emigrace 19. století byla nejen příležitostí chudého evropského obyvatelstva k lepšímu životu, ale také výnosným byznysem lodních společností, které dokázaly obratně zobchodovat přesun civilizovaného obyvatelstva a pracovní síly do neobydlených oblastí nově objevených světů. Konkrétně u rodiny Sebastiana Huleny se jednalo o lodní společnost Louis Scharlach & Co., která sídlila v Hamburku a kterou zastupoval Karel Artur Příbýl z Frenštátu. Takže dá se předpokládat, že emigrantské kroky našich hrdinů byly řízeny touto společností již při odchodu z domoviny. Pravděpodobně až v Hamburku společnost Louis Scharlach & Co. přesvědčila rodinu Hulenovu a s nimi další frenštátskou rodinu Bartošovu k plavbě na úplně opačný kout světa, než původně zamýšleli, totiž do Austrálie, potažmo na Nový Zéland. Jako reklamní počín společnosti Louis Scharlach & Co je rodina Hulenova a Bartošova podepsána pod „Dověření a díkyvdání“ ze dne 22. listopadu 1874 publikovaném v inzertní části Moravské orlice dne 14. a 21. března roku 1875 (jen pro zajímavost právě v této době připlouvaly obě rodiny na Nový Zéland).

A tak dne 25. listopadu 1874 vyplouvá z přístavního města Hamburk třístěžňová plachetní loď Fritz Reuter se 470 vystěhovalci především skandinávského původu, mezi kterými byl také Sebastian Hulena, jeho manželka Anna a novorozený syn Alois Petr. Záhy však cestující poznali rozmary Severního moře, kde je zastihla bouře, při které se zranil kapitán, loď přišla o přední stěžně a byla nucena vrátit se do přímořského přístavu Cuxhaven. Díky dochovanému podrobnému reportu námořního důstojníka imigračního úřadu je barvitě vykreslen pobyt v Cuxhavenu a také další průběh cesty:

„Tam všichni cestující, kteří velmi strádali během krátké cesty následkem špatného počasí, chladu, mlhy a vlhka, byli ihned z paluby přestěhováni do

pohodlného tanečního sálu. Ve městě byla spála, která se vyskytla i mezi jednou cestující rodinou, která byla přemístěna do místní nemocnice, kde zůstala. Dne 15. prosince jsme se vydali opět na moře. Tentokrát jen s 371 dospělými, protože mnozí se vydali domů, majíce strach z další cesty. „Dva dny na to vypukla spála a břišní tyfus. Celkem bylo 12 případů spály a 25 případů tyfu. Jiné infekce jsme neměli. 13 zápalů plic bylo léčeno. Bylo zaznamenáno 13 úmrtí. Tři dospělí zemřeli na tyfus na počátku naší cesty, tři děti na spálu a tři děti a čtyři kojenci na zápal plic, průdušek a průjmy. Poslední nemluvně zemřelo 20. února na zánět průdušek. V průběhu cesty bylo pět porodů. Ubytování na lodi bylo velmi dobré, včetně proviantu a lékařské péče. Vody bylo dostatek, protože na lodi jsou velké nádrže. Kapitán i důstojníci byli k cestujícím velmi milí a snažili se v každém směru zajistit jim pohodlí. Zdravotní stav cestujících byl dobrý. Konstábl dobře vykonával svoji povinnost během cesty. Matrona, která měla na starost svobodné dívky, nebyla schopna udržet mezi nimi kázeň. Teprve konstábl je ukáznil (silou). U několika případů horečky jsme museli pacienty třikrát až pětkrát denně omývat vodou, aby klesla jejich teplota. Mimo ženské ošetřovatelky byl ustanoven i ošetřovatel, který efektivně konal svoji povinnost.“

Trojstěžník Fritz Reuter – postavena v roce 1865 v Liverpoolu, pojmenována po německém spisovateli, sloužila především k přepravě evropských emigrantů do Austrálie a na Nový Zéland.

Celá plavba trvala tři měsíce, na které osazenstvo lodi Fritz Reuter urazilo okolo 25 tisíc kilometrů. Ač Suezský průplav již existoval, nebyl pro plachetní loď z důvodu špatných klimatických podmínek v Rudém moři příliš vhodný, a tak loď Fritz Reuter plula ze Severního moře kolem států západní Evropy do Atlantského oceánu, dále podél západního pobřeží Afriky na jižní polokouli, po obeplutí mysu Dobré naděje vplula do Indického oceánu a po jeho proplutí podél jižního pobřeží Austrálie započala poslední část cesty spočívající v plavbě Tasmánským mořem až ke břehům Nového Zélandu. Jako cílová destinace byl přístav Napier. Další zpráva imigračního důstojníka nastiňuje průběh celé plavby i problémy se zakotvením lodi:

„Mám tu čest Vás informovat, že loď Fritz Reuter dorazila poblíž Roadstead 17. března. Náhle se však zvedl silný vítr a bouře, která zahнала loď opět na širé moře a nedovolila přistání. Loď přistála až k večeru 18. března. Bylo pozdě, ale dozvěděli jsme se, že na palubě je několik případů spály a čtyři případy horečky, které jsou dosud léčeny. Komisaři chtěli umístit loď do karantény. V 8 hodin příštího rána zdravotní důstojník Dr. Hitsings byl přivolán na palubu, aby se poradil s lodním lékařem... Dr. Hitsings konstatoval, že horečky u čtyř pacientů mají mírný průběh, dá se říci, že pacienti se už uzdravují..., proto komisaři dovolili vyloďení. Komisaři s potěšením informují, že loď je v prvotřídním stavu — má v mezípalubí dostatek prostoru a slušné ubytování pro imigranty. Zásoby byly výborné a sami i migranti vyjadřovali velkou spokojenost s péčí, kterou jim na lodi věnoval kapitán, lékař a důstojníci. Komisaři prosí předat jejich poděkování panu Fribergrovi za jeho cennou spolupráci při tlumočení a sumarizaci otázek a odpovědí potřebných k důkladnému šetření, které musejí komisaři provádět. Imigranti vypadají zdravě — pět porodů během plavby, 13 úmrtí: 3 dospělí, 5 dětí a 4 kojenci“.

Loď zakotvila 18. března 1875 po devadesáti jedna dnech plavby. Sebastian Hulena, jeho manželka Anna a jejich devítiměsíční syn Alois Petr (ten strávil téměř polovinu svého dosavadního života cestováním), vstoupili na půdu Nového Zélandu, jejich nového domova. Domova, který byl v tu chvíli cizější, než cokoli ostatní...

(pokračování příště)

Použité internetové zdroje:

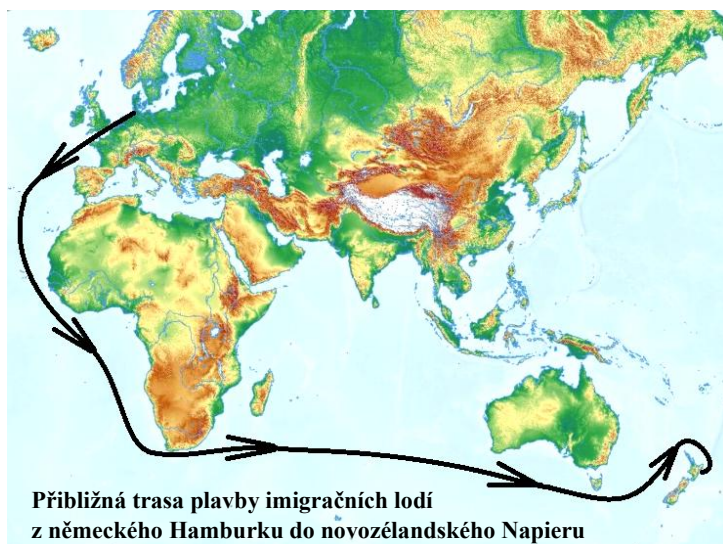
https://www.archives.cz/web/digitalni_badatelna/

<https://www.mza.cz/>

<https://www.stramberk.cz/o-meste/zpravodaj-mesta-stramberka/>

<https://kramerius.nkp.cz/>

<https://neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost/>

**Přibližná trasa plavby imigračních lodí
z německého Hamburku do novozélandského Napieru**

Jubilanti v tomto roce

50 let

Lada Fojtášková
David Vičan
František Děcký

70 let

Rostislav Koláček
Blažena Vlčková

Všem jubilantům gratulujeme a přejeme mnoho zdraví a sil do dalších let

Připravované akce

- 30.4.** Stavění máje a rodinné odpoledne
květen Májová mše sv. v Končinách
6.6. Kácení Máje
červen Sečení kotárů
červenec Mše sv. k výročí posvěcení kapličky v Končinách
??? Letňák na návsi

- ???** Žebříňák – opékání špekáčků pod lomem
27.9. Michalská pout'
??? Uspávání broučků
prosinec Mikuláš
prosinec Zpívání koled

Křížovky na závěr

Ves Vigantice (okr. Vsetín) se rozkládá podél potoka Házovky, do něhož se zleva vlévá ... dokončení v tajence.

Morava	SLOV. ODB. RADA	KÓD LET. TABORA	ROČNÍ SPLÁTKA DLUHU	TANEČNÍ ZÁBAVA PRO MLADÉ	KÓD ITÁLIE	DRUH PALMY	Morava	SHORA	NÁZEV HLÁSKY K	BARVIVO NA VEJCE	ŽIDOVSKÝ DUCHOVNÍ	BEZCITNÝ
ETAPY							TÉMĚŘ POKRYTÝ OSIVEM					
ENTLOVAT												
PEŘÍ NA NOHOU PTÁKŮ					ANGL. ZKR. IZRAELE KOŽNÍ CHOROBY			KOLOS SRŮST (LÉK.)				
ACA, AKI, GÉZ, TBO	BALKÁN. POKRM	LED (ANGL.) ONAK (NÁR.)				OZVĚNY KAPKA				JÍL (SLOVEN.) SÝR		
Tajenka												
DÍVČÍ JMÉNO				NEDOBŘÝ ZVÝŠENÝ TÓN G				CITOSL. SMÍCHU AFRICKÁ ŘEKA			RUSKÉ SÍDLO	TENTO
POPĚVEK			NIZOZEM. BOJOVNÍK ZN. LUTECIA			NEVĚNOVAT TAHLE						
PŘÍZPŮSOBOVÁNÍ JINÉMU PODNEBÍ												
KNÍRY						STAROGERMÁN						

Klíč k fotoreportáži:

1. Michalská pouť – parkoviště u zastávky
2. Halloweenské schodiště na hasičárně
3. Letní kino na návsi
4. Pouť do Končík k výročí posvěcení kapličky
5. Zdobení perníčků na Michalskou pouť v hasičárně
6. Michalská pouť – u křížku
7. Pečení perníčků a vydlabávání dýní na Halloween
8. Velikonoční tvoření na hasičárně
9. Vynášení Mařeny
10. Kácení máje
11. Zdobení perníčků na Michalskou pouť v hasičárně
12. Michalská pouť
13. Májová mše sv. v Končinách
14. Michalská pouť – závod o balónky a procesí poutníků
15. Vynášení Mařeny – na horním konci
16. Strašidelná Halloweenská garáž na hasičárně

Rychnovem procházela v minulosti jedna z významných stezek, ... dokončení v osmisměrce

R	A	S	T	R	L	A	Y	P	N	P	R	A	V	A	T	O	O
T	O	P	M	O	K	K	A	K	A	O	Á	Z	K	R	Ě	T	Š
N	Y	O	U	T	A	U	T	T	V	O	M	Í	T	C	H	Y	N
I	N	K	A	S	O	P	R	I	R	A	K	P	Ř	Í	L	E	T
Ú	O	U	V	O	Ž	O	Č	E	C	H	Y	Y	O	P	V	R	T
Ť	L	S	U	R	B	U	Á	I	V	S	U	E	L	Z	Ů	K	L
T	D	O	D	P	P	K	N	A	D	K	A	K	V	Í	C	I	T
I	R	Á	M	U	S	I	L	O	Y	L	A	I	I	O	N	T	Y
N	H	O	I	K	N	H	V	I	L	N	O	R	C	I	D	S	R
K	O	T	L	E	Y	E	O	D	E	N	A	T	E	R	U	T	A
Y	O	E	A	E	L	M	U	D	P	N	A	K	E	M	Á	R	N
S	P	U	R	O	J	O	N	Y	A	N	T	Ě	Z	E	Ř	D	O
U	T	D	V	F	R	E	I	K	K	S	K	Y	T	S	T	Í	T
O	O	É	A	P	S	T	Á	N	Í	Í	Y	S	T	K	C	V	P
F	V	A	B	E	O	S	A	U	L	B	T	R	A	E	E	U	Y
S	A	O	N	L	O	V	A	D	A	M	O	R	H	M	L	H	G
C	H	N	Z	L	Š	A	O	N	L	D	K	P	N	E	O	O	Á
T	Y	K	S	O	M	E	S	E	J	E	S	N	V	L	T	U	Z
M	Í	Y	H	O	R	A	V	T	L	C	O	R	Ú	Ú	S	I	K

Slova

AORTA	LARVA	PROUD	SVÉVOLE
APELY	LEPRA	PRVKY	ŠOSÁK
ARCHÍV	LINIE	PŘÍLET	ŠTĚRK
CÍVKA	LOUKOŤ	PULOVŘ	TEÁTR
DÁRCI	LVICE	RAKVE	TENTO
DUETO	LVOUNI	RÁMEK	TCHYNĚ
EGYPT	MOSKYT	RÁMKY	TROLEJE
ENZYM	NÁČRT	RÁMUS	TVAROHY
ESEJE	NAVRCH	RASTR	TYRAN
FOUSY	NORCI	RENDLÍK	UBRUS
FREON	NUDLE	RTÍKY	UČIVO
HRDLO	OCTAN	SAMOUK	ÚLOHY
HRMAD	ODŘEZ	SHODA	ÚLOMEK
CHININ	ODSYP	SKLEP	ÚLOMKY
INKASO	OKOLÍ	SPOTY	URETAN
IONTY	OLOVO	STÁNÍ	VEMENO
KAKAO	OPUKA	STĚBLA	VOLNO
KLIENT	OTAVA	STOLEC	VSAKY
KOMPOT	OVANY	STRDÍ	VZMACH
KOTLE	PATRO	STROK	ZÁLETY
KŮZLE	POKUS		
	PROSTOR		

Příspěvky na články do dalších čísel můžete posílat na redakce.hazovice@seznam.cz

Házovský zpravodaj je financován: SDH Házovice, Házovice 2152, 75661 Rožnov pod Radhoštěm

Periodicita: občasný (neprošlo jazykovou úpravou)
Určeno pro vnitřní potřebu SDH Házovice

Dokončení tajenek:
Křížovka - ... potok Studený;
Osmisměrka - ... po níž proudili do
města obchodníci.